

Een gesprek voor even

- En?
  - Ik was hier gisteren nog
  - Waarom?
  - Om jou te spreken.
  - En?
  - Je was er wel, maar ik sprak je niet.
  - Dat kan kloppen. Ik was niet erg te spreken gister.
  - Dat komt dan uit dat we elkaar vandaag spreken. Hoe vind je dat ik spreek?
  - 't Is mooi. 't Is welluidend. Maar het verdient geen schoonheidsprijs.
  - Tja. Een schoonheidsprijs. Die wil ik heel mijn leven al zo graag winnen.
  - Je vrouw won er toch al eens een?
  - Dat klopt. Maar dat was voor dat ongeluk. Wat weet jij eigenlijk van mijn vrouw?
  - Absoluut niets. Ik gokte maar wat. Ik gokte zelfs dat je een vrouw hebt.
  - Goede gok. Want we kennen elkaar niet, is het wel?
  - Als ik je moet kennen om die vraag te beantwoorden, geef ik liever geen antwoord.
- [Beiden lijken te genieten van de stilte die valt.]
- Zag je die vrouw?
  - Dat was geen vrouw.
  - Dan zag ik haar niet.
  - Dat was mijn vrouw.
  - Heb jij een vrouw? En dat zeg je nu pas?
  - Ik wilde het geheim houden. In elk geval voor jou. Zeg...
  - Wat wil je zeggen?
  - Dat er hier een supermarkt is. Ik zal er naar binnengaan om een stuk worst te kopen.
  - Dat is een mooie opdracht. Zeg...
  - Wat wil je zeggen?
  - Morgen zelfde tijd?
- [Met een hoofdknik beiderzijds verlaten de twee het gesprekperk.]